

מוצאי ל"ג בעומר תש"פ. הילולת רשב"י.

כמשפיע בברסלב ובעולם הדתי בכלל, כמי שמאחוריו ומאחורי פעילותו עומדים רבנים גדולים מכל המגזרים, אני רואה לעצמי חובה ואחריות הלכתית, אנושית ומוסרית, לספר מה עבר עלי מול גידי דבוש וסדנת "שקוף".

המסמך שבפניכם נכתב במשך חדשים ארוכים, מתוך מחשבה ותפילות רבות, ומתוך התייעצות עם פוסקי הלכה ועם אנשי חוק ומשפט. לאחר שהדברים נבחנו התברר שיש צורך, הכרח ותועלת בפרסומם. ואני מייחל לה' שדברי יתקנו, ולו במעט, את חילול שם שמיים ושם הצדיק רבי נחמן מברסלב, שגידי השתמש בהם ככיסוי לפשעיו נגד אלוקים ואדם.

הקדשתי ועודני מקדיש את חיי לעזור לאנשים. ללמד ולהפיץ את בשורתו המנחמת והמעודדת של רבי נחמן מברסלב, המלאה אמון באדם ובטוב שקיים בו.

טעיתי והוטעיתי. נפלתי למלכודת והפכתי קרבן לשליטה מנטלית, רצח אופי והתעללות נפשית של אדם שמתיימר להיות מבין בנפש ומציל עולם. גאון במניפולציות ושקרים, שיודע להוליך שולל את כל מי שנקלע לחוג השפעתו ומוכן להקשיב לו.

מאז שעזבתי את סדנת "שקוף" (2012) ובמשך שנים עד היום אני פוגש יותר ויותר נפגעים מהטיפול של גידי דבוש. משפחות הרוסות, מעורערי נפש במצב קיצון.

רבים מגיעים אלי ומשתפים, אבל כדרכם של קרבנות, הם מפחדים לספר מה שעשה להם האיש הזה.

שנים של שתיקה והשתקה עברו גם עלי.

זהו סיפור אישי ואני עומד מאחורי כל מילה שנאמרת בו.

אינני מדבר על השערות או רגשות סובייקטיביים, אני מדבר על נתונים, עובדות וראיות. יש בידי עדויות מפורטות, שלי ושל עשרות אחרים, שחייהם נפגעו קשות כתוצאה מה"טיפול" של גידי והשתתפות בסדנאות שקוף בעבר ובהווה.

הדברים הידועים לי על גידי ופשעיו באים ממקור ראשון. יותר מכל אדם אחר, הכרתי את הדברים מבפנים. איש לא הכיר את גידי עד שאני פרסמתי

אותו. הוא קנה את אמוני ואני נתתי לו את כל הלב, הרצון, הבמה והכסף על מנת לבנות אותו ולהפיץ את משנתו. לצערי הרב, אני הוא זה שיזמתי, הקמתי, פיתחתי וקידמתי אותו ואת "סדנת שקוף".

נחזור אחורה בזמן.

בשנת 1991 הקמתי את עמותת "חסידות עכשיו" על מנת ללמד ולהפיץ את בשורתו של רבי נחמן מברסלב בשיעורים ואירועים, בספרים ובדיסקים.

13 שנים לאחר מכן, בשנת 2004 ביקש אותי אחד מתלמידי בשיעורים שקיימתי, ערן רז, לסייע לי לקדם את פעילות העמותה. הסכמתי וצירפתי אותו לעמותה ששינתה את שמה ל"לב הדברים". בהמשך הוא הפך למנהל העמותה בשכר.

פעילות העמותה הצליחה מאד. קיימנו שיעורים, סדנאות וימי עיון בארץ ובעולם, הדפסנו והפצנו רבבות ספרים ודיסקים והארגון גדל והתרחב.

בשנת 2007 הכיר לי ערן את גידי דבוש, שהצטרף לשיעורים שקיימתי. גידי ביקש את קרבתי ועצתי ולאט לאט התקרב אלי יותר ויותר. לאחר מספר חודשים, כאחד שמתיימר לעסוק בטיפול נפשי, הציע לי את עזרתו להתמודד עם קשיים שחוויתי בחיי.

התחלתי בפגישות טיפול נפשי אצל גידי. האכפתיות שקרנה ממנו אלי הייתה עצומה, יכולת האבחנה שלו הייתה מרשימה וההדרכה שקיבלתי ממנו נראתה מועילה ביותר. נשביתי בקסמו. גם ערן נשבה.

חשבתי שמצאתי את החבר הכי טוב בעולם שמעולם לא העזתי לחלום שיהיה לי. מצאתי את האבא האוהב והמכיל שתמיד ייחלתי שיהיה לי, את המורה הנעלה, המתוקן, השנון, שחיפשתי.

לעומת עוצמת הרגש שגידי הציף אותי, הכל החוויר, האנשים שהקיפו אותי הפכו לחיקוי חסר סיכוי מול הקסם של גידי. לא ידעתי ולא יכולתי לדעת שאני מתמכר לסם מוות מניפולטיבי ומתוכנן היטב.

הייתי כל כך מוקסם מאישיותו ויכולתו, שהצעתי לכל מי שהכרתי ללכת אצלו לטיפול. למי אין בעיות ותסבוכות עם עצמו.

בשנת 2009 החלטנו ערן גידי ואני, שהצורך בעזרה נפשית ורגשית הוא כל כך גדול. וזה הרי מה שהיה הכי חשוב לי, לעזור לאנשים, ולכן הקמנו יחד את סדנת שקוף שגידי ניהל בפועל.

כך זה התנהל בערך כשלוש שנים. חשבתי שאנחנו מצילי עולם. את הביקורות שנשמעו פה ושם לא יכולתי לשמוע ולהבין. מי שהביע ביקורת היה בעיני פשוט אחד שלא זכה לגלות את סוד הקסם של האיש הזה.

השקעתי זמן והון רב כדי לבנות ולקדם את הקריירה המוזיקאלית של גידי, כי האמנתי במסר שהיא מביאה לעולם. ביליתי עשרות שעות לצידו בניסוח וכתובת שיריו (עד היום אני שותף לזכויות באקו"ם), ישבתי באולפני הקלטה, התמסרתי לעיצוב ושיווק הדיסק ואני עצמי מכרתי בדוכן של "לב הדברים" עשרות דיסקים שלו מלווים בהמלצתי החמה.

סדנת שקוף הפכה להיות העיקר. גם בעיני הספרים, השיעורים, היעוץ שנתתי לאנשים, הפכו משניים וזניחים. תפקידי העיקרי הפך להיות משווק ומקדם הסדנא. ובעוד שמי הטוב משמש אבן שואבת למצטרפים אליה נאמר לי בבירור על ידי ערן וגידי: "אם אתה לא חושב שסדנת שקוף זה העיקר, אתה יכול לעזוב".

הכתובת הייתה כבר על הקיר. אבל אני עדיין לא קראתי אותה. נתתי אמון. כל מה שלא היה בסדר תליתי בעצמי. קיבלתי מגידי אין סוף ביקורת חריפה ומחלישה בכל תחום, אבל הסכמתי לקבל אותה, כי כמו שנאמר לי: "בן אדם שיש לו כל כך הרבה השפעה חייב ביקורת צמודה מאנשים קרובים".

באופן טבעי אני אדם שנותן אמון באחרים. אם נצרף לזה את העובדה שלא הכרתי ולא דמיינתי את קיומו של רוע כזה, מובן מדוע לא יכולתי להבחין בקלות איזה "טיפול נפשי" אני מקבל בשם אותה אכפתיות ומסירות. ברצון הגדול שלי לתיקון ולשיפור עצמי גידי השתמש כמנוף להרוס אותי.

בעקבות השפעתו הצמודה והשיטתית של גידי למדתי להאמין ולהפנים את ה"עובדה" שאני בעצם לא יודע לכתוב, נותן שיעורים גרועים, בורח מאחריות ועבודה עצמית, לא רוצה להתמודד ולא נאמן לבני אדם שנותנים בי את אמונם. שוכנעתי שיש לי בעיה נפשית חמורה.

יום אחר יום הוצגתי ככלי ריק בפני חברי, עובדי ובפני מאות משתתפי סדנאות שקוף שצפו בי יושב כגולם ומאזין לגידי. והכל במסווה של "תיקון עצמי". יום אחרי יום, גם בעודי בשקוף וגם לאחר שפרשתי, טפטפו גידי ועוזריו באזני כל שומעי לקחם רעל של בוז והסתייגות ממני, במגמה ברורה שאיש לא יתן בי עוד כל אמון בשום תחום.

הפכו אותי לחסר ערך בעיני עצמי ואת גידי למבין היחיד את חומרת מצבי, ואחר כך אמרו לי: "תעשה מה שאתה רוצה. זאת הבחירה שלך".

ויתרתי על המעמד וההשפעה שהייתה לי כי האמנתי ועדיין אני מאמין ש"אני זה לא העניין", העיקר להביא טוב ואמת לעולם, יהיה מי שיהיה נושא הטוב והאמת הללו.

למדתי לבוז לעצמי ולקרוא לזה "חשבון נפש". למדתי לבוז לכל מי שלא זכה להצטרף לסדנת שקוף ולסגנון "חשבון הנפש" שלה. למדתי להתנהג בתוקפנות כלפי בני אדם ולקרוא לזה "אסרטיביות".

כשניסיתי לבטא את הביקורת שלי כלפי מעשיו או השקפותיו של גידי, קיבלתי את התשובה: "אין לך אמון", או את המשפט ששמע כל מי שהביע הסתייגות הכי קלה מגידי: "זה שלך", הווה אומר: "אתה מביע ביקורת רק בגלל שיש לך בעיה עם עצמך ואתה לא רוצה לקבל את האמת על מצבך. אין מקום לביקורת. עליך לבדוק היכן אתה שגית ולטפל בעצמך".

מאדם שפונה ומגיע לאלפים בכתב ובעל פה, בעל השפעה ויכולת לעזור לרבים, הפכתי לבובה חיוורת חסרת עמוד שדרה שתפקידה רק לפרסם את גדולת גידי.

כדרכו, גידי לא היסס לנסות לזרוע חורבן גם בחיי המשפחתיים והוא טרח להסביר לאשתי בצורה הכי ברורה, שיש לי בעיה נפשית חמורה ואם היא לא תאפשר שהוא "ישחה לי בתוך הדם כמו שהיא שוחה", הוא יכול להבטיח שהבעיה הנפשית שלי תתפרץ לבסוף ותפגע בה עד להרס הנישואין.

לקח לי זמן להבין, שגידי מחלק אבחנות פסיכיאטריות לכל מי שהוא רוצה (ללא כל הסמכה לכך). אחד איבחן כסכיזופרן, האחר נשוי לאישיות גבולית, אחד חולה במחלת הרדיפה והאחר פסיכופט.

מזוגות רבים ומרוסקים שסיפרו לי את סיפורם שמעתי על ה"טיפול הזוגי" של גידי. בין בני הזוג נהג גידי לזרוע חשד, חוסר אמון וריחוק. אם אחד מהם העז להביע הסתייגות או ביקורת, אובחן כבורח מאחריות, חסר רצון להתמודדות, שקרן שאינו ראוי לאמון ולבסוף – חולה נפש, משוגע, בלתי שפוי.

ואחרי שקיבלו בני הזוג פרשנות מאיימת, מחלישה ומפרידה אחד על השני, גם האדם הקרוב ביותר, בן הזוג שלך, כבר לא ישמש לך חומת הגנה, עיין בוחנת. השותפות הזוגית, שאמורה לאפשר לאדם בחינה

מדוקדקת ומקיפה של המציאות, נפרצת לגמרי. "הפרד ומשול" עובד כאן בגדול.

בתחילת 2012 התחלתי בחסדי שמיים להתעורר. זיהיתי את ההנאה שיש לגידי מסבלם של אחרים, הבחנתי באכזריות וגסות רוח שמלווה את הנהגותיו כלפי בני אדם. למרות האמון שעדיין רחשתי לו והקושי הטבעי להאמין שמדובר ברוע שלא הכרתי מעודי, התחילו פרטים להצטרף לתמונה הפוכה לגמרי ממה שראיתי קודם לכן.

ראיתי כיצד אנשים שמביעים ביקורת או הסתייגות קלה מסולקים מהסדנא בלי התנצלות ובלי להניד עפעף.

ראיתי שקרים. ראיתי נוכל ומניפולטור.

גידי מיד הרגיש בהסתייגות שלי, וכדרכו לאחר שהתגלה בהתנהלות לקויה, שלף גם מולי את קלף "אני מודה באמת וחוזר בי". זה לא החזיק הרבה זמן. ראיתי בעליל איך הקלף הזה מזויף ונועד רק לטשטש ולבלבל. שום דבר לא השתנה באמת, רק שיטות ההונאה. הבנתי שאני לא רוצה לקחת שום חלק בכל מה שקורה שם, למרות ששקוף הייתה עדיין בתחילת דרכה.

בסוף 2012 אחרי כשנה בה הדירו אותי מכל קבלת החלטות בארגון, חתמתי על הסכם פירוק ועזבתי את "עמותת לב הדברים" ואת "שקוף" שהיו אז גוף אחד.

לאחר שעזבתי הוקם מרכז "שקוף" במבוא חורון לסדנאות ולפעילות של 'שקוף' והפעילות גדלה.

הראשונה שחשפה באומץ רב את "המעבדה לניסויים בבני אדם" הייתה העיתונאית יפעת ארליך, שבתאריך 22/11/13 פרסמה כתבת תחקיר מפורטת בעיתון "מקור ראשון" על פשעי גידי וכת שקוף. כתבה שכללה עשרות עדויות אישיות מחרידות. אבל מנהלי שקוף ורבניה הורו שאסור לקרוא שום ביקורת על שקוף כי זה לשון הרע ומי שהודה שקרא את הדברים זכה להשפלה והוקעה פומבית. זה לא תואם כלל את הלכות לשון הרע שאני מכיר, אבל כנראה לגידי יש תורה אחרת.

ניסיתי למצוא שותפים לברר ולהוציא את האמת לאור, אך בכל מקום נתקלתי בחומות של פחד, אטימות וניכור, פרי עבודתו של גידי.

רוב חברי שהצעתי להם להצטרף לשקוף, כבר "הבינו" בעזרת גידי מי אני וניתקו קשר. גם אלו שהביעו בפני בעצמם הסתייגות מגידי ומעלליו, הפנו

לי עורף ביתר שאת אחרי שגידי חזר והסביר להם איזה מפלצת הוא הרב ארז משה דורון.

מי שהיה רבי ומורי במשך עשרות שנים, הרב שמעון טייכנר, גם הוא הלך שולל אחרי מתק שפתיו של גידי, וכשהפצרתי בו לעצור את הסכמתו לשקוף ולפחות לבחון מחדש מה באמת קורה שם, לא טרח אפילו לענות לי, למרות שפניתי אליו כמה וכמה פעמים, גם בכתב וגם בעל פה.

גם הרב שמואל משה קרמר, שבמשך שנים כתב הסכמות חמות לספרי, הפך לתומך נלהב של שקוף, ומעולם מעולם לא שמע את גרסתי ולא נחשף למידע שבידי.

הרב אייכנשטיין שכרגע מופיעה הסכמתו לשקוף, היה אמור לאסוף חומר ועדויות על מעללי גידי בעקבות תלונות רבות שהתקבלו על התנהלות גידי והסדנה, אבל כשאני התקשרתי אליו והצגתי את עצמי ושבידי מידע חשוב ממקור ראשון, הוא לא טרח אפילו לשמוע את דברי.

זו דרכה של תורה?

רק טפטוף מתמיד של לשון הרע חלקלק יכול להסביר התנהגות מחרידה כזו.

הייתי שבוי בשטיפת מוח. גם אחרי שעזבתי לקח לי שנים להתעורר ולהבין מה עשו לי. לקח לי שנים לנקות את עצמי ממה שגרמו לי לחשוב על עצמי ולשקם את ההריסות. לקח לי שנים להפסיק להרגיש אשם ולהבין מי בדיוק פגע בי ובאיזה דרך מזעזעת ואכזרית גידי עשה את זה. לקח לי זמן למצוא מחדש וביתר שאת את העצמיות שלי שנשללה ממני ואת הכוח שלי לפעול טוב בעולם.

לקח לי זמן גם להבין שאת אותו אונס נפשי גידי מבצע ברגע זה למאות אנשים. בהנאה, בתחכום, ובלי שום יסורי מצפון.

היום אני מבין, שמי שנשאב לשקר הזה, יסכים לעשות הכל כדי שגידי יחון אותו שוב בחיוך, שיגיד לו שהוא שווה משהו, שיש לו סיכוי. כי רק הוא כביכול יודע מי אתה באמת, רק הוא מבין מה עובר עליך ומה יעזור לך, רק הוא אוהב אותך באמת. ככה זה עובד. אתה לומד להאמין שיש רק אדם אחד שיודע מה נכון לך, מה הבעיה שלך. מה שתבין בעצמך, בלעדיו, אין לו שום ערך. רק מה שידווח לו ויקבל את אישורו – שווה משהו. כך נוצרת תלות מוחלטת. אתה פשוט יודע שבלעדיו אתה אבוד.

בעבורו אתה תסכים (בלי להבין שזה מה שקורה לך) לכל שקר וסילוף של המציאות, אתה תקבל בברכה כל השפלה וביזיון, כל כפיות טובה מצידו וכל התעללות, כל פרשנות הכי נמוכה ושפלה שתהפוך אותך לסמרטוט חסר ערך, שתדביק לך כל שם גנאי, מום נפשי וחולי. הרי הכל עושה לך מי שאוהב אותך. "אהבה" שרק שנאת אדם כמו של גידי יכולה להוליד.

לא כל מי שפגש את גידי קיבל את הסם הזה בכמויות כל כך גדולות. גידי משקיע יותר במי שיכול יותר להאדיר את שמו. אבל גם מי שקיבל ממנו מעט, ידע על מה אני מדבר. ומי שקיבל, כבר הפיץ את הבשורה: גידי הוא הכתובת לנחמה ולעצה, לרפואת הנפש ולאמת. העיניים הנוצצות וההתרגשות של הנסחפים אחריו, כבר ישכנעו אחרים להצטרף למחול השדים. אחר כך, כשכבר נסחפת למערבולת, גידי כבר יטגן אותך לעיני כולם, כולם ימחאו כפיים ואם תצייץ מילת ביקורת יודיעו לך שאין לך אמון. ככה נוצרת כת. בתחילה מטעינים אותך בחום ובערך עצמי מופרז, אחר כך משפילים אותך לעין כל, ובכוח הלחץ החברתי, אתה מוצא את עצמך מסכים לכל דבר. במעגלים הפנימיים, המקורבים יותר, הכל מקבל משנה תוקף ומתעצם הרבה יותר.

ברגע זה נמצאים מאות קרבנות של גידי מבודדים ומפוחדים, במצב נפשי מעורער, לעיתים קרובות גם לא מסוגלים לתפקד. ולמרות שהם הנפגעים הם עדיין מאמינים, כמו שגידי לימד אותם, שהם האשמים ושהכל בגללם, בגלל שלא "עשו עבודה", בגלל "שלא לקחו אחריות", בגלל שיש להם בעיה נפשית קשה, כפי שאיבחן אותם גידי. גידי טרח להפיץ ולפרסם שקרים בגנות כל מי ששירת אותו. האחד חולה נפש, השני נשוי לפסיכופטית, השלישי שקרן וכפוי טובה, האחרת עובדת עבודה זרה ועוסקת במגיה שחורה, ואחר גנב לארגון את הכסף. כולם, כל אלה שבפועל נתנו אמון מלא בגידי ומסרו את הכל עבורו, הוצגו ככפויי טובה ובוגדים ב"איש החסד הנעלה", ש"הציל להם את החיים".

אני מכיר אותם אישית, אחד לאחד.

עוד רצוני לומר, כי ברור לי לחלוטין, שרבים שהוכשרו בשקוף (ללא הכשרה מקצועית מקובלת בתחום בריאות הנפש) להיות מטפלים בסגנון כזה או אחר, מהווים סכנה למי שמגיע אליהם לטיפול או נמצא איתם בקשר של השפעה. אנשים כאלה עלולים לשאת את התפישות המעוותות והאכזריות של גידי, בין אם הם מודעים לזה ובין אם לאו, ובלי ספק מעבירים אותן הלאה, גם אם הם חושבים שכבר נפרדו משקוף וכבר לא

קשורים לשיטה. ההשפעה של גידי ושיטתו מחלחלת ופועלת הרבה יותר עמוק ממה שנראה לעין, ושומר נפשו ירחק מרחק רב.

עכשיו הולכים ומגלים אנשים רבים שהם לא בודדים. רבים כמוהם עברו בדיוק את אותו סיפור: אונאה, ניצול, שליטה נפשית, השפלה, רמיסה והוצאת שם רע. התמונה שיש להם על מה שקרה משתנה.

לא רק שהם לא אשמים, הם הקרבנות של פשע מכוון.

גידי ממשיך לקבל אנשים ל"טיפול" באופן פרטי ומתכנן להמשיך לערוך סדנאות "טיפוליות". ברגע זה נמצאים קרבנות פוטנציאלים חדשים של גידי תחת מסע שכנועים, איומים ופיתויים שגידי ורק גידי – זה מה שיציל להם את החיים, והם עלולים לשלם במיטב כספם כדי להיות הקרבנות הבאים.

עד כאן סיפור המעשה.

לכל אלה שנפגעו ולא להם שעלולים להיפגע, רציתי להיות לפה.

שנים של שתיקה והשתקה עברו גם עלי. שנים של שיתוק שנבע ממה שעבר עלי. אבל לא עוד.

לאחר מעשה חשוב לי לומר לכל מי שעבר את הגיהנום של שקוף ומתחיל להתעורר: צריך זמן לקלוט מה קרה ולעכל, צריך זמן להתאבל, צריך זמן להירפא מהשקרים ומהתפישות השקריות שהוחדרו בנפש וצריך זמן כדי למצוא רצון וכוחות להתחיל מחדש.

אני רוצה לתת לנפגעים כוח ולחזק אותם. לאחר מעשה אני רואה כמה התחזקתי וגדלתי מזה. ובלי ספק גם אתם תתחזקו ותגדלו מזה.

אחרי שזוכים לפתוח את העיניים ולהבין מה קרה, כדאי להתפלל לא ליפול בפח אחר, ומצד שני צריך להמשיך להאמין שיש טוב בעולם ושיש מי שמלמד תורה בצורה נקייה, בלי לשעבד אחרים לאישיותו.

כמי שעבר על בשרו את הסיוט הזה, אני רואה את עצמי כשותף מלא לכאב, לזעם ולחוסר האונים המלווה את הנפגעים בעבר ובהווה, ואני מאחל להם מעומק ליבי שיצליחו בחסד ה' ובישועתו, להפוך את החושך הזה לאור גדול.

”וה' אלוקים אמת ינחנו בדרך אמת, עדי נזכה להתקרב אליו באמת” (רבי נתן. הלכות ריבית ה' מ”ה).

ארז משה דורון.